

Ἡ ἄλληλ. — Ἀκουσε λοιπὸν νὰ ἰδῇς ἂν εἶνε πράγματα τοῦ ἁέρος. [Αποφυλλίζουσα τὴν μαργαρίταν] Μ' ἀγαπᾷ — δὲν μ' ἀγαπᾷ . . . μ' ἀγαπᾷ — δὲν μ' ἀγαπᾷ . . . μ' ἀγαπᾷ — δὲν μ' ἀγαπᾷ . . . μ' ἀγαπᾷ — δὲν μ' ἀγαπᾷ . . . μ' ἀγαπᾷ — [διστάζουσα] . . . δὲν μ' ἀγαπᾷ . . . [Ρίπτει μετὰ πείσματος τὸ ὑπόλοιπον] Οὐρ ! . . .

Ἡ μία. — [Γελῶσα] Μὴ θυμῶνῃς· εἶπε, βλέπεις, τὴν ἀλήθειαν . . . Μὴ θυμῶνῃς.

Ἡ ἄλληλ. — [Ὁργίλῃ] Κολοκύθια ! . . . [Μετ' ἀποστροφῆς] Νὰ πιστεύῃ κανεὶς τώρα αὐταῖς ταῖς κουταμάραις . . . ! — Δὲν βαρύνεται . . . Ψέμματα ! . . .

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Παράδοχος λίμνη.

Περίεργον φυσικὸν φαινόμενον παρατηρεῖται μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος παρὰ τὴν περιοχὴν τῆς πόλεως Sprottan. Εἰς τὸ νοτιοδυτικὸν μέρος τοῦ τόπου τούτου ὑπῆρχεν ἡ παράδοσις ὅτι παρὰ τὸ γωριὸν Koberbrunn σχηματίζεται ἀνὰ ἑκάστον 35ον ἔτος μεγάλη λίμνη, ἥτις κατὰ μικρὸν ἐξαφανίζεται πάλιν. Ἡ νεωτέρα γενεὰ δὲν ἐπίστευε πλέον τὰς διηγήσεις τῶν παλαιῶν, ἡγαγκάσθη ὅμως τώρα νὰ πεισθῇ διὰ πραγμάτων. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ μέρους τούτου, μέχρι τοῦδε κεκαλυμμένου ὑπὸ φυτείας πεύκων, εἶναι κοιλὰς ἔχουσα ἔκτασιν 4000 πλῆθρων. Ἡ κοιλὰς αὕτη, ἥτις ἄλλοτε ἦτο ἐντελὲς ξηρά, ἐκαλύφθη ἤδη κατὰ τὸ ἥμισυ δι' ὕδατος· τὸ πᾶν τοῦ ὕδατος ἐξακολουθεῖ αὐξάνον, τὰ δένδρα θὰ καταστραφῶσιν, ἐκεῖ δὲ ὅπου ἔδοσκον ἔλαφοι καὶ ἄλλα ζῶα ἐξαπλοῦνται μεγάλῃ ἐπιφάνειᾳ ὕδατος. Ἡ λίμνη αὕτη ἐκαλεῖτο ἄλλοτε Taudensee.

Ἡ ἐκδίκησις τῶν χελιδόνων.

Ὁ ἰδιοκτήτης κήπου τινὸς πλησίον τῆς Στουτγάρδης παρετήρησε μετ' ἀπορίας ὅτι ἡ φωλεὰ, ἣν πρὸ μικροῦ εἶχον οἰκοδομήσει αἱ χελιδόνες κάτωθεν τοῦ ἐξώστου τῆς ἐξοχικῆς οἰκίας του, οὐδὲν ἀνοιγμα παρουσίαζεν ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἀνελθὼν τῇ βοηθεῖα κλίμακος εἰς τὸ μέρος ὅπου εὕρισκτο ἡ φωλεὰ καὶ ἀνοίξας ταύτην διὰ τοῦ μαχαίριδιού του εὗρεν ἐντὸς αὐτῆς πέντε τεθνεῶτα νεογνά σπουργιτῶν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι αἱ χελιδόνες ἐκδιώχθησαν ὑπὸ τοῦ ζεύγους τῶν σπουργιτῶν, ἐσφάλισαν ταχέως κτίσασαι, ἐν ἀπουσίᾳ τῶν γονέων, τὴν ὀπὴν τῆς φωλεᾶς ὅπου εὕρισκοντο τὰ νεογνά, ἅτινα οὕτω ὑπέστησαν τὸν ἐξ ἀσφυξίας θάνατον, ἐκδικηθεισῶν φρικτῶς τῶν χελιδόνων τοὺς ἄρπαγας τῆς φωλεῶν των.

Ἡλεκτρικὴ βροχή.

Περὶ τοῦ ἀξιοσημειώτου φαινομένου τῆς ἡλεκτρικῆς βροχῆς ἀνακοινεῖ τὰ ἐξῆς ἐν τῷ «Κόσμῳ» ὁ ἐν Rio Cuarto (ἐπαρχία Κορδόβα) ἡλεκτρολόγος Μαυρίκιος Δεπρέ. «Ἐν λίαν θερμῇ ἡμέρᾳ τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου ἐκαλύφθη ὁ οὐρανὸς περὶ τὴν 5 ὥραν μ. μ. διὰ πυκνῶν καὶ βαρέων νεφῶν,

ἅτινα ἐκινεῦντο πλησιέστατα τῇ γῇ καὶ λίαν βραδέως, ἕνεκα τῆς ἐπικρατοῦσης νηνεμίας. Μεταξὺ τῆς 8 καὶ 8 1/2, ὅτε εἶχεν ἤδη ἀρχίσει τὸ σκότος, ἐφάνησαν αἱ πρῶται ἀστραπαὶ μακρόθεν. Μετὰ δύο λεπτά ἐπιπτον αἱ πρῶται σταγόνες τῆς βροχῆς, αἱ τινες μάλιστα ἐπλησίαζον τὸ ἔδαφος ἀπέδιδον ἴσχυρον τριγμὸν. Συγχρόνως ἐδραπέτις σπινθήρας νὰ ἐξέρχονται ἐκ τοίχων, δένδρων καὶ τῆς γῆς ἐν γένει μάλιστα τὴν ἐπλησίαζον αἱ πρῶται σταγόνες. Ἡ βροχὴ ἦτο ἡλεκτρικὴ. Ἀφοῦ ἐκορέσθη ὁ ἀήρ καὶ ἐπῆλθεν ἐξουδετέρωσις μετὰξὺ νεφῶν καὶ ἐδάφους, ἔπαυσε τὸ φαινόμενον.

Μέγιστον μετέωρον.

Λαμπρὸς μετεωρολόγος ἐκτάκτου μεγέθους ἐφάνη πρὸ τινος εἰς τὰ βόρεια μέρη τῆς δυτικῆς Πρωσίας. Τὸ σῶμα τοῦτο δεικνύον μέγεθος σχεδὸν ὡς τὸ τῆς σελήνης, ἐξέδραμεν ἀπὸ τοῦ ἀστερισμοῦ τῆς μεγάλῆς ἄρκτου, ἦτο ἐρατὸν ἐπὶ 3—4 λεπτά καὶ ἔσυρεν ἐπισθὲν τοῦ ἐρυθρὰν οὐρανόν. Ἡ πορεία του ἔβαινεν ἀπὸ τῶν βορειοδυτικῶν πρὸς τὰ ἀνατολικο-μεσημβρινά, ὅτε αἰφνης ἔπεσε καθέτως ἐπὶ τῆς γῆς διαλυθὲν εἰς πυρίνην βροχήν.

(Ρ*)

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Στραπεώτης : — Θὰ μοῦ ἦσαι αἰώνια πιστή ;
Μαγείρισσα : — Αἰώνια ; ποῖς μπορεῖ νὰ δώσῃ τέτοιαν ὑπόσχεσιν !

Στραπεώτης : — Τότε δόσε μου ὑπόσχεσιν γιὰ τρεῖς βδομάδες καὶ βλέπουμε.

Ὁ σύζυγος : — Τὰ πουλιὰ μᾶς ἀφάνισαν τὰ σταφύλια τῆς κρεδατίνης· τί νὰ κάνουμε ;

Ἡ σύζυγος : — Πάρε μου κινουόργιο καπέλλο καὶ νὰ κρεμάσωμε τὸ παλῆό μου γιὰ σκιάχτρο.

— Εἶδες ἐκεῖ ; σ' ἔνα χρόνον οἱ γιαντροὶ μας ἐδῶ ἀπὸ πέντε ἔγιναν δέκα.

— Θέλουν νὰ ζήσουν οἱ ἄνθρωποι.

— Ναί, μὰ κ' ἐμεῖς θέλομε νὰ ζήσωμε.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ἐπανελθὼν ἐκ διμηνίου ταξειδίου ὁ Ζολᾶ, ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἐν τῷ Φιγαρῷ ἄρθρον σφοδρότατον, ἐν ᾧ ὑπεραπολογεῖται τῆς Καταστροφῆς. Παραλείπων νᾶπαντήσῃ εἰς ὅλας τὰς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας, περιορίζεται νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ἡ κατὰ τὴν μάχην ψευθυβίωσις τοῦ Ναπολέοντος ἵνα ἐνθαρρύνῃ τοὺς στρατιώτας διὰ φαιδρᾶς ὕψεως, δὲν εἶναι ἐξευτελιστικὸν διὰ τὸν αὐτοκράτορα ἐκεῖνον, ἀπεναντίας μάχιστα ὑψηλὸν καὶ εὐγενές· καὶ ὅτι ὑπαρχουσῶν διαφορῶν καὶ ἀντιθέτων μακρυῶν ἐπὶ τούτου, ὁ καλλιτέχνης εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ τὴν μᾶλλον σύμφωνον πρὸς τὸ ἔργον του καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν του. Κατόπιν ἀπαντᾷ εἰς τὴν περίφημον ἐκείνην ἐπιστολὴν τοῦ βαυαροῦ λοχαγοῦ Τανέρα, δημαιοσηθεύσαν ἐν τῷ Φιγαρῷ τῆς ὁποίας τὰς